

Sygn. akt: I C 825/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2018r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SR Andrzej Gromadzki
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 października 2018 r. w K.

sprawy z powództwa P. R. w K., działającego w imieniu i na rzecz K. K.

przeciwko P. K.

o zapłatę na cel społeczny

I. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz Fundacji (...) z Pomocą” z siedzibą w W. kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych);

II. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kętrzynie kwotę 50,00 zł (pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których powód był zwolniony z mocy ustawy.

Sygn. akt I C 825/18

UZASADNIENIE

Powód, P. R. w K., działający w imieniu i na rzecz K. K., wniósł o zasądzenie od P. K. na rzecz Fundacji (...) z pomocą” z siedzibą w W. kwoty 1.000,00 zł. Wniósł również o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając wskazał, że Wyrokiem z dnia 23 września 2017 r., w sprawie (...), Sąd Rejonowy w K. skazał P. K. za czyn z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a§ 1 kk, tj. między innymi za znieważenie słowami wulgarnymi K. K.. Powyższym czynem P. K. umyślnie naruszył więc podlegające ochronie prawnej dobro osobiste K. K., jaki jest cześć i dobre imię.

Podczas rozprawy, pozwany P. K. nie zgodził się z pozwem argumentując, iż został już ukarany za swój czyn

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 grudnia 2017 r., w sprawie (...), P. K. został uznany winnym tego, że w dniu 23 września 2017 r., w K., znieważył umundurowanych funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. asp. S. Z. i sierż. sztab. K. K., podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych, jakimi było podjęcie wobec jego osoby interwencji, w ten sposób, że wyzywał wymienionych funkcjonariuszy słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i z oczywiste błahego powodu, okazując w ten sposób lekceważenie porządku prawnego tj. popełnienia czynu z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk. Za powyższy czyn sąd wymierzył pozwanemu karę 7 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania

nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 godzin miesięcznie. Na podstawie art. 57a§ 2 kk sąd orzekł od pozwanego na rzecz pokrzywdzonych K. K. i S. Z. po 100,00 zł tytułem nawiązek. Wyrok uprawomocnił się 05.01.2018 r. (k. 56 akt(...) tut. Sądu, nie kwestionowane)

W dniu 24 września 2017 r., K. K. złożył oświadczenie, że w związku z czynem popełnionym na jego szkodę przez P. K., żąda zasądzenia kwoty 1.000,00 zł, od sprawcy na rzecz Fundacji (...) z pomocą” z siedzibą w W., tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych (oświadczenie k. 5, nie kwestionowane).

W dniu 23 lutego 2018 r., P. R. w K. wysłała do P. K. wezwanie do zapłaty kwoty 1.000,00 zł na rzecz Fundacji (...) z pomocą” z siedzibą w W., tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych K. K.. P. K. odebrał wezwanie w dniu 28.02.2018 r., ale nie uiścił wskazanej kwoty (potwierdzenie odbioru k. 7, informacja z fundacji k. 8, nie kwestionowane).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

Pozwany nie kwestionował materiału dowodowego zebranego w sprawie jak również swojej odpowiedzialności za popełniony czyn. Argumentacja pozwanego sprowadzała się jedynie do negocjowania dodatkowej kary, jaką w jego mniemaniu było żądanie przez powoda - Prokuratora Rejonowego w Kętrzynie, zapłaty odpowiedniej kwoty na cel społeczny.

Przede wszystkim należy wskazać, że uprawnienie P. R. do wystąpienia z niniejszym powództwem, w imieniu i na rzecz K. K., wynika wprost z treści art. 7 kpc. Zgodnie z cytowanym przepisem, Prokurator może, między innymi, żądać wszczęcia postępowania w każdej sprawie, jak również wziąć udział w każdym toczącym się już postępowaniu, jeżeli według jego oceny wymaga tego ochrona praworządności, praw obywateli lub interesu społecznego.

W dniu 24 września 2017 r., K. K. złożył oświadczenie, że w związku z czynem popełnionym na jego szkodę przez P. K., żąda zasądzenia od sprawcy na rzecz Fundacji (...) z pomocą” z siedzibą w W. kwoty 1.000,00 zł, tytułem zadośćuczynienia za naruszenie dóbr osobistych. Skoro zatem sam poszkodowany K. K. nie wystąpił osobiście z pozwem o zadośćuczynienie przeciwko P. K., to w oparciu o przepis art. 7 kpc, takie uprawnienie przysługiwało P. R. w K., z czego ten skorzystał w niniejszym postępowaniu.

Uprawnienie poszkodowanego dochodzenia roszczenia zgłoszonego niniejszym pozwem wynika wprost z art. 448 kodeksu postępowania cywilnego. Według tego przepisu, w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

Natomiast dobrami osobistymi, będącymi pod ochroną prawa cywilnego, według przepisu art. 23 kodeksu cywilnego, są między innymi takie dobra jak zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska.

Prawomocnym Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 28 grudnia 2017 r., w sprawie (...), P. K. został uznany winnym tego, że w dniu 23 września 2017 r., w K., znieważył umundurowanych funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w K. asp. S. Z. i sierż. sztab. K. K., podczas i w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych, jakimi było podjęcie wobec jego osoby interwencji, w ten sposób, że wyzywał wymienionych funkcjonariuszy słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i z oczywiście błahego powodu, okazując w ten sposób lekceważenie porządku prawnego tj. popełnienia czynu z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk.

Opisane wyżej karygodne i bezprawne zachowanie P. K. w oczywisty sposób naruszyło dobra osobiste K. K. w postaci jego czci i dobrego imienia. Na podstawie art. 24 § 1 kodeksu cywilnego, ten czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego

naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, uwzględniono żądanie powoda - P. R. w K., działającego w imieniu i na rzecz K. K., i zasądzono od P. K. na rzecz Fundacji (...) z siedzibą w W. kwotę 1.000,00 zł.

Uwzględniając wynik procesu, o jego nieuiszczonych kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 u.k.s.c. W przypadku bowiem uwzględnienia powództwa prokuratora, nieuiszczonymi kosztami sądowymi sąd może, na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c., obciążyć przeciwnika procesowego strony, na rzecz której prokurator wszczął postępowanie, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu (por. postanowienie SN z dnia 10 września 1971 r., I CZ 136/71, LEX nr 6986; orzeczenie SN z dnia 8 września 1986 r., IV CR 134/86, OSNC 1987, nr 12, poz. 200).